

DŽOJS KEROL OUTS

CRNA VOJTA

„Žestoko... značajno pomeranje granica književnosti snagom
maestralnog pripovedača.“

Chicago Tribune

**BIBLIOTEKA
AVANTURA REČI**

Urednik
Borislav Pantić

Naslov originala
Joyce Carol Oates
“Black Water”

Black Water Copyright © 1992 The Ontario Review, Inc.
Copyright © 2010 za srpski jezik Čarobna knjiga
“by arrangement with John Hawkins & Associates, Inc.,
New York”.

Dizajn korice:
Dragan Bibin
Copyright © Čarobna knjiga 2010.

ISBN 978-86-7702-123-8

Nijedan deo ove publikacije, kao ni publikacija u celini, ne sme se reprodukovati, umnožavati, preštamovati niti u bilo kojoj drugoj formi i bilo kojim drugim sredstvom prenositi ili distribuirati bez odobrenja izdavača.
Sva prava za objavljivanje ove knjige zadržavaju autor i izdavač prema odredbama Zakona o autorskim pravima.

Čarobna knjiga
Beograd 2010.

Džojš Kerol Outs

CRNA VOJDA

Prevela

Tijana Parezanović

**Čarobna
knjiga**

PRVI DEO

IZNAJMLJENA „TOJOTA“, KOJU JE SENATOR VOZIO TAKO grozničavo, ubrzavala je neasfaltiranim bezimenim putem, skretala nesigurno uz proklizavanje, a onda, bez upozorenja, automobil je nekako sleteo sa puta i prevrnuo se u vodu, brzu i crnu, nagnuo se na suvozačku stranu i počeo munjevito da tone.

Zar ću da umrem? – zar ovako?

BILO JE VEČE ČETVRTOG JULA. ŠIROM OSTRVA GREJLING, naročito duž severne obale, održavale su se zabave, kolone automobila bile su parkirane uz peskovite puteve koji su vodili ka plažama. Kasnije, kada se bude dovoljno smračilo, uslediće vatrometi, poneki od njih sa raskošnim eksplozijama u blistavom tehnikoloru, poput televizijskog rata u Persijskom zalivu.

Oni su se nalazili u samotnom i nenaseljenom delu ostrva, vrlo verovatno su se i izgubili. Nameštala je usta, prikupljala hrabrost, da izgovori reč *izgubljeni*.

Tako je bilo i sa kondomom koji je nosila u tašni ko zna koliko dugo. U tašni od jagnjeće kože, a sada i u lepoj letnjoj „lora ešli“ torbi sa cvetnim dezenom. U stvari ga je nosila, isti taj kondom, i u prethodnoj torbi – onoj velikoj i upadljivoj pletenoj torbi sa obrubom od crvene

kože koja se naposljetku raspala, toliko ju je dugo imala. Kondom je bio uredno i čvrsto umotan, mirisao je nevino na apoteku, malo je prostora zauzimao. Niti jednom tokom svih ovih meseci nije joj palo na pamet ni da ga pipne, niti se spremala da ga izvadi, spremala da predloži bilo kome, bilo kom muškarcu, prijatelju ili poslovnom poznaniku ili gotovo strancu, da ga upotrebi, ma čak ni da razmisli da li će ga upotrebiti. Uvek pripravna ako iskrasne neka prilika, ali na kraju ne bi mogla da progovori, ostala bi bez reči.

Nalazili su se negde u močvarnom delu ostrva Grejling u Mejnu, dvadeset minuta trajektom na severozapad od luke Butbej. Prijateljski su razgovarali jedno s drugim, a bilo im je lako i da se nasmeju kada su zajedno, kao starim prijateljima, kao starim prijateljima koji su izuzetno opušteni kada su zajedno, i Keli je diskretno pokušala da umiri Senatorovu ruku da se ono što je ostalo od tonik-votke koju je pio ne bi prelilo preko ruba plastične čaše koju je držao dok je vozio, a onda, iznebuha kao kad film počne da treperi kao da poštuckuje, pa slika izleti iz okvira, tako naglo, nikada neće razumeti koliko brzo se to desilo, put se izmakao ispod automobila koji je jurišao i oni su se batrgali da spasu živote tonući u crnu vodu što je pljuskala preko šoferšajbne i tražila put da uđe kao da je snena močvara koja ih je okruživala najednom oživela i krenula da ih proguta.

Zar ću da umrem? – zar ovako?

BAFI SE UVREDILA ILI JE BAR TAKO DELOVALO. KOD BAFI je dosta toga bilo predstava, nikad se nije znalo. Rekla je Keli Keliher: Dobro, ali zašto idete *sada*, zar ne možete da odete malo kasnije? – a Keli Keliher je promumlala nešto nerazumljivo i posramljeno pošto nije mogla da kaže: Zato što on tako hoće – on insistira.

Nije mogla da kaže: Zato što ako ne uradim onako kako on želi sada kasnije neću ni imati prilike. Znaš to.

SA SVIH STRANA SNAŽAN USTAJAO SMRAD MOČVARE, SMRAD vlage i truljenja, crne zemlje i crne vode. Prohladan, osvežavajući i rezak dah Atlantika ovde se činio dalek, kao uspomena, pronošen kopnom u slabašnim naletima na krilima istočnog povetarca. I nisu se čuli talasi ovde. Samo noćni insekti. Vetar koji duva kroz zakržljalo drveće obraslo puzavicom.

Dok je na ramenu pridržavala sigurnosni pojas Keli Kelihier koja nije bila pijana smeškala se i razmišljala: Kako je neobično to što sam *ovde*, a ne znam ni gde to *ovde* jeste.

Žurili su da stignu na trajekt u Brokdenovom pristaništu, koji kreće ka kopnu u 20.20. Bilo je otprilike 20.15 kada je iznajmljena „tojota“ sasvim neopaženo, bez svedoka, uronila u vodu – rukavac? potok? reku? – za koju

ni Senator ni njegova saputnica Keli Keliher nisu znali da se nalazi na izbočini serpentine.

Desetak metara napred, takođe neopažen, nalazio se i uzan drveni most iskovan od veoma izandalih dasaka; ali nije bilo znaka koji upozorava na most, a još manje znaka upozorenja za opasnu krivinu što je mostu prethodila.

Ne sada. Ne ovako.

Imala je dvadeset šest godina i osam meseci, premlada da umre i samim tim previše zapanjena, i suviše u neverici da bi vrištala dok je „tojota“ sletala sa puta i udarala u površinu gotovo nevidljive vode, dok je samo na tren izgledalo da neće potonuti već ostati da pluta, da će je, ma koliko teška bila, putanja leta preneti preko vode do zmijolike zapetljane trske i zakržljalih stabala i puzavice na suprotnoj obali.

Očekivali biste da je voda na takvim mestima plitka, običan jarak. Očekivali biste da je ograda puta čvršća. Ne biste očekivali da se, tako najednom tako naglo tako bespomoćno, nađete u vodi crnoj kao blato, okruženi teškim smradom kanalizacije.

Ne ovako. Ne.

Bila je zapanjena i bila je u neverici, a moguće je da je i Senator delio sa njom ova osećanja, jer je Četvrti juli na ostrvu Grejling u kući koja je pripadala roditeljima Bafi Sent Džon prolazio u slavljeničkom i bezbrižnom raspoloženju i uz mnogo smeha i živahnog razgovora i nevinog i ustreptalog iščekivanja budućnosti (i bliske i

daleke budućnosti – jer svakako je ova prva imala uticaj na drugu), te je bilo zaista nemoguće shvatiti kako se sve tako naglo promenilo.

Nekoliko puta u životu Keli Keliher su zadesile podjednako nagle i zbunjujuće nesreće i nijedan put nije bila sposobna da vrisne, još od prvog trenu kada bi shvatila da se nalazi van kontrole, da se pokreti njenog tela nalaze van kontrole uma, nijedan put nije mogla suvislo da pojmi šta se to stvarno događa.

Jer se u takvim trenucima vreme ubrzava. Kada se trenutak udara približi, vreme jurne brzinom svetlosti.

Poput mrlja bele farbe, amnezija prelije njen mozak.

Džojs Kerol Outs
Crna voda

Izdavač:
Čarobna knjiga

Za izdavača:
Borislav Pantić

Plasman:
021/439697

Lektura
Sonja Pejović

Prelom i priprema za štampu:
Marija Gajišin

Štampa:
Rubikon, Beograd

Tiraž:
800

CIP - Katalogizacija u publikaciji Narodna biblioteka Srbije, Beograd

821.111(73)-31

OUTS, Džojs Kerol

Crna voda / Džojs Kerol Outs; prevod: Tijana Parezanović. - Beograd: Čarobna knjiga, 2010 (Beograd:Rubikon). - 151 str.; 21 cm. - (Biblioteka Avantura reči)

Prevod dela: Black Water / Joyce Carol Oates. - Tiraž. 800

ISBN 978-86-7702-123-8
COBISS.SR-ID 177298700

Priča inspirisana čuvenom aferom *Čapakvidik*, u kojoj je američki senator Edvard Kenedi, brat Džona i Roberta Kenedija, osumnjičen da je pobjegao sa mesta automobilske nesreće i ostavio devojkicu zarobljenu u potopljenom automobilu da se udavi.

Keli Keliher, dvadesetšestogodišnja „dobra devojkica“, upoznaje Senatora, svog dugogodišnjeg idola, na proslavi Dana nezavisnosti, i ne sluteći da ovaj susret vodi ka neizbežnoj tragediji. Brilljantno istkana priča vodi nas kroz misli i uspomene mlade devojkice sukobljene sa smrću u dubini crne vode; dok luta s njom kroz sećanja, snove i želje, najednom svestan činjenice da *život nije jeftin, da je život svetinja*, u čitaocu tinja nada da se sve ipak neće završiti kobno, da je ovo samo nekakva noćna mora, da budućnost i dalje čeka Keli Keliher.

„Gotovo arhetipsko iskustvo mlade žene koja veruje starijem muškarcu a čije poverenje biva izdano.“

The New York Times

„Moćno zamišljeno... ne prestaje da nas opseđa.“

New York Times Book Review

Džojls Kerol Outs je napisala neke od klasika našeg doba, uključujući romane *We Were the Mulvaney's*, *The Gravedigger's Daughter* i *The Falls*. Dobitnica je američke nagrade za književnost *National Book Award* i nagrade *PEN/Malamud*. Profesorka je društvenih nauka na Univerzitetu Princeton.

Knjiga *Crna voda* nominovana je 1993. godine za *Pulicerovu nagradu*, a 1992. bila je finalistica američke nagrade za književnost *National Book Critics Circle Award for Fiction*.

Čarobna knjiga
www.carobnaknjiga.com

